БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА
ЖИРКОВ Станіслав Ігорович

Працює	Художній керівник ТВЗК» Київський експериментальний театр «Золоті ворота»
Громадянство	Громадянин України
Число, місяць і рік народження	10.09.1986
Місце народження	м.Уфа
Освіта	Національний університет культури і мистецтв, спеціалізація «театральне мистецтво», спеціальність актор драматичного театру, 2008
Науковий ступінь, вчене звання	-
Нагороди, почесні звання	
Прийняття присяги державного службовця	-
Ранг державного службовця	-
Загальний стаж роботи	8 років
Стаж державної служби	-
Депутат ради	Не обирався
Стягнення	Не має

ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

2008	Редактор, радіостанція «Майдан»
2009	Актор, Київський Академічний театр «Колесо»
2010	Фінансовий аналітик, ТОВ «СОДІ КОМ»
2013	Режисер постановник, Київський Академічний Молодий театр
2014-теперішній час	Художній керівник ТВЗК «Київський експериментальний театр «Золоті ворота»

В.о.начальника відділу
управління персоналом

Н.Богданова

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Такої можливості, як конкурс на посаду Художнього керівника-директора у Київському театрі на Липках, я чекав давно.

Цей театр, на мій погляд, не працює зараз «на повну», маючі значно більший потенціал ніж той, що використовується. Для мене ця посада – це передусім можливість «відкрити простір для інших», тобто зробити цей колектив – відкритим, прозорим і надзвичайно активним. На мій погляд, колектив театру абсолютно готовий до більш серйозних, глибоких завдань.

Мій п'ятирічний досвід керівництва незалежним театром «Відкритий погляд» і дворічний у муніципальним театром «Золоті ворота» говорять про те, що не бюджети формують театри, не відсутність чи наявність фінансування, а команда та ідея. От, що є найголовнішим!!! За короткий проміжок часу театр «Золоті ворота» став одним з головних «ньюзмейкерів» Києва та України, відкрив нові режисерські та акторські імена, отримав багато театральних премій та відзнак, брав участь у міжнародних театральних фестивалях, в тому числі за межами України, створив низку знакових копродукційних вистав, як «Сталкери» та «Слава Героям».

Моя мотивація дуже проста – я вірю в те, що навіть за перший рік зможу підняти цей театр і цей колектив на абсолютно новий рівень, тому що в мене є:

- Ідеї, які здатні надихнути та змінити, які є дієвими і вже практично і з успіхом використовуються;
- Повага та підтримка талановитого колективу Театру на Липках, особливо його молодого та середнього покоління, які абсолютно готові до змін та зачекалися цікавої та сучасної роботи, нових режисерів, фестивалів, гастролів та захоплюючих проектів;
- Набуті зв'язки , які дадуть можливість організувати гастрольну та фестивальну діяльність, а також міжнародні копродукції;
- Можливість віддати цьому театру все, що я можу та знаю та змінити його зовнішньо та всередині , практично не змінюючи колективу.

І це лише кілька думок про те, яким може стати цей театр, про те, яким він повинен бути. Конкурс на цю посаду для мене – це можливість довести всім, що зміни в нашій країні, як би це пафосно не звучало, починаються з себе, з готовності в першу чергу віддавати.

Отже, питання лише в тому – відбудеться ця зміна чи ні, бо всім відомо, що зміни – це шлях випробувань!!!

Жирков С. І.

Рекомендація

кандидатури Станіслава Жиркова

на посаду художнього керівника

Київського академічного театру юного глядача на Липках

Прийшов час змін – у нашій країні та вітчизняному театральному мистецтві! Наш театр має стати сучасним та конкурентно спроможним у світі. А для цього його мають очолити молоді митці, справні менеджери. Це особливо стосується театрів, цільовою аудиторією яких є наймолододше покоління глядачів, яке через ці вистави взагалі формує свій художній кругозір.

На мою думку, кандидатура Станіслава Жиркова якнайкраще підходить на посаду художнього керівника Київського академічного театру юного глядача на Липках. Це талановитий режисер, що увесь голос заявив себе як один з лідерів молодого театрального покоління. Він має чимало професійних нагород та досвід постановок у різних театрах України та Європи. Але – головне – успішний досвід створення власного незалежного театру – «Відкритий погляд» - та ребрендингу уже існуючого театрального колективу – «Золоті ворота».

Впевненна, що зі Станіславом Жирковим славний колектив ТЮГівців чекає плідне майбутнє з численними копродукціями, з новими цікавими постановками, насиченими гастрольними та фестивальними планами.

З вірою та повагою,

заслужена артистка України,

актриса Київського академічного

Молодого театру,

продюсер, громадський діяч Ірма Вітовська.

Конкурсній комісії
з проведення конкурсного добору
на вакантну посаду
керівника Київського академічного
театру юного глядача на Липках
директора-художнього керівника
Івано-Франківського академічного
обласного музично-драматичного театру ім. І. Франка
нар. арт. України
Держипільського Р. Л.

Хочу запропонувати вельмишановній конкурсній комісії розглянути кандидатуру С. І. Жиркова на заміщення вакантної посади керівника столичного ТЮГу.

Знаю Стаса не перший рік, ціную його бурхливу творчу енергію, працьовитість, режисерський талант та здібності керівника театрального колективу. На прикладі театру «Золоті ворота» він показав, як справно може протягом короткого терміну «оживити» театральний організм, вивівши колектив у головні театральні «ньюзмейкери» столиці.

Мені дуже імпонує «європейська» ідея С. Жиркова творити театральні копродукції між різними колективами – нам пощастило співпрацювати у рамках постановки спільної вистави «Слава героям» П. Ар'є, яка викликала великий резонанс ще до її появи на сцені і до сьогодні користується стабільним глядацьким попитом в обох містах. Думаю: за ідеєю «копродукцій», яку Стас принесе і у новий колектив, - майбутнє українського театру – як у творчому, так і економічному плані.

С. Жирков – один з найяскравіших представників молодого покоління української режисури. А отже, очоливши театр для юної аудиторії, йому не потрібно буде шукати нової театральної мови, близької цьому глядачу, як і намацувати свою аудиторію – він уже давно на «ти» з молодими киянами-театралами. Тож у підвищенні економічних показників ТЮГу у разі приходу до керма Стаса особисто я не сумніваюся! А репертуарна політика цього режисера та вправного менеджера дасть шанс виховати розумне наймолодше театральне покоління шкільного і дошкільного віку, привити дітям справжній інтерес, а не відразу до театру!

Вірю у Ваше мудре та виважене рішення!

Ростислав Держипільський.

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА
ГИРИЧ Віктор Сергійович

Працює	Директор-художній керівник "Київського академічного театру юного глядача на Липках"
Громадянство	Громадянин України
Число, місяць і рік народження	23.10.1952
Місце народження	с.Руська Поляна, Черкаська обл.
Освіта	Київський інститут театрального мистецтва і кінематографії ім.Карпенка-Карого, спеціалізація «режисура», спеціальність режисер драматичного театру, 1978
Науковий ступінь, вчене звання	-
Нагороди, почесні звання	Заслужений діяч мистецтв України (1998); Народний артист України (2009)
Прийняття присяги державного службовця	-
Ранг державного службовця	-
Загальний стаж роботи	39 років
Стаж державної служби	-
Депутат ради	Не обирався
Стягнення	Не має

ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

1970	Художній керівник; БК Черкаського району
1974-1975	Електромонтер зв`язку клубу
1978-1984	Помічник головного режисера; Київський академічний театр ім.Лесі Українки
1984 – теперішній час	Режисер-постановник; художній керівник; директор-художній керівник Київського академічного театру юного глядача на Липках

В.о.начальника відділу
управління персоналом

Н.Богданова

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Театр для дітей це особлива субстанція. Не кожен актор чи режисер може своє творче життя присвятити служінню такому театру.

Після закінчення театрального інституту ім. І. Карпенка-Карого, після споглядальних практик у А. Ефроса, Ю.Любімова, А. Гончарова, я був прийнятий на посаду режисера в Київський академічний театр ім. Лесі Українки, «прослуживши» там шість років. Театр високої театральної культури, високої професійної майстерності акторів, режисерів, особлива театральна атмосфера, відданість театру в цілому, формувало мою творчу позицію. Ніщо не передбачало мій перехід до роботи в дитячому театрі.

Але, в 1984 році, під час постанови «Лісової пісні» Лесі Українки в Київському театрі юного глядача, спілкуючись із безмежно талановитими майстрами сцени М. Козленком, Ю. Борисьонком, О. Писар, В. Ставицьким, я відчув особливу безпосередність в стосунках режисера й актора саме в цьому середовищі. Цей театр жив і працював в атмосфері професійної довіри та дитячої щирості, відкритості в момент творення вистави. Це мене захоплювало дедалі сильніше, і, відтак, насамперед, як режисер, уже 32 роки живу цим театром.

Коли відчиняються двері у фойє, коли заходять діти, такі відкриті до пізнання життя, ти усвідомлюєш високу міру своєї відповідальності. Вони прийшли не тільки пізнавати шлях входження в доросле життя, а й відкрити двері в світ казки, у світ своєї фантазії та мрій. Вони охочі оминати буденність і блукати вигаданими країнами «задзеркалля». Сидячи поруч з ними в глядній залі відчуваєш їх подих, захоплення, биття їхніх сердець.

Заради цього я служу театру, вчуся, постійно пізнаючи дитячу психологію, природу сприйняття вистави, розмірковую як краще вибудовувати ритми. Хочеться щоб цим дитячим душам було цікаво щохвилини, щомиті, щоб у них пробуджувалось співчуття і любов до ближнього.

Ця ідея християнства спонукає мене до творчості в царині дитячого театру. Дитячого… і водночас такого дорослого, мудрого як народна казка, такого поетично-образного як міфологія античності.

- Такий театр моє покликання, моє служіння, натхнення і любов.

В. [illegible]

Автобіографія

Я, Гирич Віктор Сергійович, народився 23.10.1952 року в селищі Руська Поляна Черкаського р-ну Черкаської області.

В 1968р. після закінчення середньої школи вступив до Львівського культурно-освітнього училища.

1970-1972р. р.– служба в армії

1973-1978р. р. – навчання в Київському інституті театрального мистецтва і кінематографії ім. Карпенка-Карого , режисерський факультет, курс Всеволода Биковця.

1978-1984р.р.- Робота в Київському академічному театрі ім.Лесі Українки на посаді режисера.

1984р. – Робота в Київському академічному театрі юного глядача на посаді режисера-постановника, з 1991р. – художній керівник театру, з 1993р. до цього часу – художній керівник-дирктор.

Маю державні нагороди:
Народний артист України,
Заслужений діяч мистецтв України,
Орден за заслуги ІІ ступеня,
Орден за заслуги ІІІ ступеня,
Лауреат премії Кабінету міністрів України ім. Лесі Українки,
Лауреат премії «Київ» Амвросія Бучми,
Лауреат міжнародних театральних фестивалів,
Лауреат «Київської пекторалі».

В. Гирич

РЕКОМЕНДАТЕЛЬНОЕ ПИСЬМО

Недавние впечатления о Театре юного зрителя – спектакль Д. Богомазова «Наш городок».

Худрук, который приглашает в театр талантливых коллег – истинный руководитель, для которого приоритетно Дело, а не личные амбиции!

В.С. Гирич работает в театре с 1991 года и «Театр на Липках» отличается стабильностью, продуманным репертуаром для разных возрастов и поколений и, надо отметить, взрослый зритель находит и себе духовное пристанище в этом театре.

Вообще, «Театр на Липках» производит впечатление сбалансированного, творческого, профессионального художественного Дома, где можно услышать и доброе слово, и уловить интересную мысль, и задуматься о завтрашнем дне и о своем месте в жизни.

Театр на Липках – полезный театр, особенно « во дни сомнений, во дни тягостных раздумий о судьбах Родины».

Спектакли В.С. Гирича по Чехову, Гоголю, Мольеру свидетельствуют о взвешенном понимании классики как педагогики, как воспитание «человеческого духа» не риторикой, а пристальным осмыслением бытия.

Репертуар театра предполагает максимальную самореализацию творческого состава.

Народный артист Украины Виктор Гирич, как глава совета директоров, щедро делится своим опытом успешного менеджера.

Эдуард Митницкий

Народный артист Украины

Народный артист России

Лауреат премии им. С. Данченко

Лауреат премии «Київ» им. Амвросия Бучмы

Профессор

РЕКОМЕНДАЦІЯ.

Я, Заболотна Валентина Ігорівна, кандидат мистецтвознавства, професор КНУТКТ ім.. І.Карпенка-Карого, засл. діяч мистецтв України, знаю Гирича Віктора Сергійовича з середини 70-х років студентом режисерського факультету Театрального інституту. Він гарно вчився, був організованим і сумлінним учнем, культурним, ерудованим, жадібним до знань. Тож мені було цікаво слідкувати за його творчою долею від 1978 року і до сьогодні.

Перші 6 років в професії Гирич В.С. працював в театрі ім.. Лесі Українки, де особливо яскравою була поставлена ним вистава «Паперовий патефон», в якій зіркою засяяв розкритий молодим режисером талант юної Т.Назарової.

З 1984 року і донині Гирич В.С. працює в Київському театрі юного глядача (на Липках), де успішно ставить вистави як для малечі, так і для дорослих. Під його керівництвом цей театр дає позитивну відповідь в дискусії «Чи потрібен ТЮГ як форма театру?». Як чільник колективу Гирич В.С. весь час омолоджує трупу, піклується про творчий розвиток молодих, зберігає в творчому тонусі акторів старшого покоління. Він знаходить цікавий репертуар для глядачів різного віку, що не так легко в пострадянському просторі. Будучи людиною зрілого віку Віктор Сергійович прекрасно розуміє психологію дитини, вміє «розмовляти» з дітлахами зрозумілою і цікавою їм театральною мовою з позитивним добрим зарядом.

Гирич В.С. зберігає кращі традиції українського театру і мови, але при цьому не стоїть на місці, а рухається разом з часом, вдаючись інколи до сміливих експериментів у власних постановках і надаючи можливість ставити вистави іншим режисерам, зокрема з числа акторів ТЮГу, і молодим художникам. Крім того він гарний «господар», вміє утримати театр «на плаву» в наші непрості часи. В колективі здоровий моральний клімат.

Виходячи з вище сказаного рекомендую укласти з Гиричем Віктором Сергійовичем новий контракт на якомога довший термін, виходячи з необхідності зберегти надійну стабільність цього «живого» театру. Історія світового театру свідчить, що життєздатність творчого колективу залежить від особи його творчого керівника. В Києві також є кілька переконливих прикладів цього факту.

Заболотна В.І.

5 липня 2016 р.

Я, Мойсеєв Станіслав Анатолійович, режисер, художній керівник Національного театру імені І. Франка, народний артист України знаю

Віктора Гирича від часу навчання в Інституті театрального мистецтва імені І. Карпенка-Карого. Навіть його дипломні роботи привертали увагу пошуками нової форми, умінням проникати в художню суть твору.

Відтак молодий талановитий режисер, очоливши у 1991 році Театр юного глядача, зумів сформувати його творчі пріоритети, стиль, індивідуальність. Вистави театру почали користувалися попитом у публіки, займали чільне місце в творчому просторі. Віктор Гирич уміло поєднує талант режисера – постановника та керівника, що, насамперед, відображено формуванням різножанрового репертуару – від народної казки до творів класичної драматургії, від Андерсена до Ібсена, Мольєра, Чехова. Саме на кону цього театру з'являлись постановки тих авторів, які тривалий час вважались забороненими – Іонеско, Бекета, Шеффера, Бюхнера, Набокова. Як зазначено Володимиром Корнійчуком у книжці «Театр з аурою сонця», – «…його вистави майже щорічно претендують на визнання серед кращих в нагородженні премією «Київська пектораль». Сім разів театр отримував цю нагороду. Вистава «Лісова пісня» нагороджена премією Кабінету Міністрів України 2008 року».

Варто додати, що їх визнають кращими на міжнародних театральних

фестивалях.

На теперішній час, художній керівник театру Віктор Гирич, постійно співпрацює з молодими креативними режисерами. Водночас на сцені ТЮГу втілюють свої творчі задуми провідні сучасні режисери – Костянтин Дубінін, Дмитро Богомазов, Валентин Козьменко – Делінде, Андрій Білоус. Цей гармонійний баланс вказує на широкі можливості акторського складу, на розвиток колективу суголосно часу. У мистецькому просторі України Київський академічний театр юного глядача на Липках не асоціюється із сталим визначенням театру для дітей, наразі, це театр широкого творчого формату, потужного потенціалу, театр нових форм і стилів, що послідовно рефлексує на актуальні події сьогодення. Його рейтинг серед театрів міста та в національному мистецькому контексті позначений високим художнім змістом і духовністю. Беззастережно можна сказати, що це результат тридцятилітнього досвіду художнього керівника народного артиста України Віктора Гирича.

20.07.2016 р.

Мойсеєв С.А.